

Nr. 26.
20.
október.

Lög

um

vátrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kauptúna.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. kafli.

Um brunabótasjóði sveitarfjelaga.

1. gr.

Sveitarfjelögum á Íslandi er heimilt að stofna með skylduábyrgð brunabótasjóði fyrir bæi og hús í hreppum utan kauptúna. Lög þessi tiltaka verkssvið þeirra, en fyrirkomulagið skal ákveðið í reglugjörð.

2. gr.

Brunabótasjóður bætir tvo þriðju hluta alls þess brunaskaða á húsum, vátryggðum í sjóðnum, úr hverju efni sem þau eru byggð, nema eigandi, kona hans, eða nánustu erfingjar hafi af ásettu ráði eða stórkostlegu hirðuleysi valdið brunanum, eða bruninn er svo lítill að eigi nemi 20 kr. í 2,000 kr. húseignum og meiri, eða 1 % á minni húseignum. Til brunaskaða teljast og skemmdir á vátryggðum húsum, sem stafa af björgunartilraunum.

3. gr.

Til húsa telst allt múrfast og naglfast, þar á meðal eldstór, ofnar, föst rúmstæði o. s. v.

4. gr.

Skylduábyrgð hvílir á öllum íbúðarhúsum, sem liggja utan kauptúna, úr hverju efni sem þau eru byggð, og geymsluhúsum, sem þeim eru áföst, þó svo, að virðingarverð húsa eða húsaþyrpinga, sem í sameiginlegri brunahættu eru, fari eigi fram úr 6,000 kr. Heimilt er og að vátryggja í brunabótasjóðum hreppanna peningshús, hlöður og önnur hús til ábúðarnota.

Nr. 26. Lög 20. október um vátrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kauptúna.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 26.
20.
Oktober.

Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Afsnit.

Om Kommunernes Brandkasser.

§ 1.

Kommuner i Island have Ret til at oprette Brandkasser med Forsikringspligt for Gaarde og Huse inden Reppen udenfor Handelsstederne. Deres Forretningsomraade bestemmes ved nærværende Lov, medens deres nærmere Indretning fastsættes ved et Reglement.

§ 2.

Brandkassen erstatter to Trediedele af al ved Brand foraarsaget Skade paa de i den forsikrede Bygninger uden Hensyn til, af hvilket Materiale de er opførte, med mindre Ejeren, hans Hustru eller nærmeste Arvinger med Forsæt, eller ved grov Uagtsomhed have foraarsaget Branden, eller Branden er saa ubetydelig, at Skaden ikke andrager 20 Kr. paa Bygninger af en Værdi af 2,000 Kr. eller derover, eller 1 pCt. paa mindre Bygninger. Som Brandskade regnes ogsaa Beskadigelser af forsikrede Bygninger, hidrørende fra Redningsforsøg.

§ 3.

Til Bygninger regnes alt mur- og nagelfast, deriblandt Kogeindretninger, Kakkelovne, faste Sengesteder o. s. v.

§ 4.

Forsikringspligten paahviler alle udenfor Handelsstederne beliggende Vaaningshuse, uden Hensyn til, af hvilket Materiale de ere opførte, samt de Pakhuse der ere byggede til dem, dog ikke naar Vurderingssummen for Bygningerne eller de samme Brandfare underkastede Bygningskomplekser overskrider 6,000 Kr. Det er tilladt i Kommunernes Brandkasser ogsaa at forsikre Staldbygninger, Lader og andre ved Jordbrug benyttede Bygninger.

Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26. Ennfremur er heimilt með samþykki meiri hluta atkvæðisbærra húsráðenda, að taka til ábyrgðar í brunabótasjóði hrepps samskonar hús og í hreppnum, þótt þau sjeu í öðrum hreppi, ef ástæður þar banna, að stofnaður sje brunabótasjóður samkvæmt lögum þessum.

20.
október.

Sá er undanþeginn skylduábyrgð í sjóðnum, er sýnir sveitarstjórn árlega skilríki fyrir því, að hann hafi vátryggt hús sín í áreiðanlegu erlendu brunabótafjelagi.

5. gr.

Tekist getur brunabótasjóður á hendur ábyrgð að $\frac{2}{3}$ í húsi eða húsaþyrping í sameiginlegri brunahættu, þó hærra verði nemi en 6,000 kr., ef sveitarstjórn og stjórnarráð samþykkja.

6. gr.

Hvergi má vátryggja annarsstaðar þann þriðja hluta húsa, sem ekki er vátryggður samkvæmt lögum þessum.

7. gr.

Húsráðendur þeir, er atkvæðisrjett eiga í sveitamálum, geta á lögmætum fundi stofnað brunabótasjóð samkvæmt lögum þessum. Meiri hluti atkvæða allra atkvæðisbærra húsráðenda í hreppnum ræður úrslitum, en þá skal hver húsráðandi, sem jafnframt er eigandi að húseign, sem hann sjálfur notar, og er 500 kr. virði eða meira, hafa 2 atkvæði. Fundur er lögmætur, þá er hreppsnefnd boðar hann öllum húsráðendum með skriflegu fundarboði með tveggja vikna fyrirvara að minnsta kosti, enda sje þar til tekið, um hver mál atkvæðagreiðsla skuli fram fara.

Nú er samþykkt að stofna brunabótasjóð eptir því, sem fyr var sagt, og skal þá sveitarstjórn tilkynna það tafarlaust stjórnarráði Íslands.

8. gr.

Sveitarsjóður ábyrgist allar þær skyldur og skuldbindingar, er hvíla á brunabótasjóði hreppsins, og greiðir brunabætur, ef brunabótasjóðurinn hrekkur ekki til. En brunabótasjóður endurborgar sveitarsjóði svo fljótt, sem því verður viðkomið. Skal þá auka iðgjöld til brunabótasjóðs, svo sem sveitarstjórn þykir við þurfa, og eigi minna en svo, að skuldin við sveitarsjóð greiðist á næstu 10 árum af auka-iðgjöldum.

Nú hafa tveir eða fleiri hreppar samþykkt að stofna brunabótasjóði, og geta þá sveitarstjórnir þeirra, að fengnu samþykki meiri hluta atkvæða húsráðenda samkvæmt 7. gr. á almennum fundi komið sjer saman um að sameina brunabótasjóði þeirra. Hvíla þá skuldbindingar allar óskiptar á hinum sameiginlega brunabótasjóði þessara hreppa. Tekur hver sveitarsjóður þá tiltölulega þátt í gjöldum til brunabótasjóðsins eptir iðgjöldum þeim, sem greidd eru úr hreppnum. Innheimtu á iðgjöldum, reikningsskil o. fl. annast hver sveitarstjórn í sínum hreppi, eins og ákveðið er í síðasta hlut 9. gr. og 10.—12. gr., en sveitarstjórnin í þeim hreppnum, sem hæst iðgjöld greiðir, tekur á móti og ávaxtar iðgjöldin (sbr. 9. gr. 1. málslíð), hafi hlutaðeigandi sveitarstjórnir ekki öðruvísi um samið.

Ligeledes er det tilladt, med Samtykke fra Flertallet af stemmeberettigede Nr. 26. Husfædre, at modtage til Forsikring i Reppens Brandkasse Bygninger af samme Slags som de inden Reppen forsikrede, endskønt de er beliggende i en anden Rep, hvis de der stedfindende Forhold ere til Hinder for Oprettelsen af en Brandkasse overensstemmende med nærværende Lov. 20. Oktober.

Undtagen for Forsikringspligt i Brandkassen er enhver, der aarlig foreviser for Kommunalbestyrelsen Bevisligheder for, at han har forsikret sine Bygninger i et paalideligt udenlandsk Brandforsikringsselskab.

§ 5.

En Brandkasse kan overtage Forsikring af $\frac{2}{3}$ af en Bygning eller et fælles Brandfare underkastet Bygningskompleks, selv om Værdien overstiger 6,000 Kr., hvis Kommunalbestyrelsen og Ministeriet giver Samtykke dertil.

§ 6.

Den Trediedel i Bygninger, som i Medfør af nærværende Lovs Bestemmelser ikke forsikres, maa heller ikke brandforsikres andetsteds.

§ 7.

Paa et lovligt Møde kunne stemmeberettigede Husfædre, som have Stemmeret i kommunale Sager, oprette en Brandkasse overensstemmende med denne Lov. Flertallet af alle Reppens stemmeberettigede Husfædres Stemmer afgør Udfaldet, dog at enhver Husfader, som ejer en af ham selv benyttet Bygning af mindst 500 Kroners Værdi, har to Stemmer. Mødet er lovligt, naar Repsbestyrelsen sammenkalder Mødet ved en skriftlig Indkaldelse til alle Husfædrene med i det mindste to Ugers Varsel, og det i Indkaldelsen anføres, hvilke Sager ville blive satte under Afstemning.

Naar der vedtages at oprette en Brandkasse efter fornævnte Regler, bør Kommunalbestyrelsen uopholdelig indsende en Meddelelse derom til Islands Ministerium.

§ 8.

Kommunekassen garanterer for alle de Forpligtelser, som paahvile Reppens Brandkasse, og udbetaler Brandskadeerstatning, hvis Brandkassens Beholdning ikke strækker til. Men Brandkassen tilbagebetaler Kommunekassen saa hurtig som ske kan det udlagte Beløb. Præmien til Brandkassen skal da forhøjes saa meget, som Kommunalbestyrelsen finder fornødent, og ikke mindre, end at Gælden til Kommunekassen kan betales i de næste 10 Aar af Ekstrapræmien.

Naar to eller flere Repper have vedtaget at oprette Brandkasser, kunne vedkommende Kommunalbestyrelser, efter dertil fra Flertallet af Husfædrenes Stemmer (jfr. § 7) paa et almindeligt Møde erhvervet Samtykke, komme overens om at forene deres Brandkasser. Derefter paahvile alle Forpligtelser udelte disse Reppers fælles Brandkasse. Hver Kommunekasse bærer da en forholdsmæssig Andel i Udgifter til Brandkassen, i Forhold til de fra Reppen betalte Præmier. Hver Kommunalbestyrelse drager da for sin Reps Vedkommende, overensstemmende med Forskrifterne i § 9, sidste Stykke og §§ 10—12, Omsorg for Indkrævning af Præmier, Regnskabsaflæggelser m. m., men Kommunalbestyrelsen i den Rep, der udreder det største Præmiebeløb, modtager og frugtbar gør Præmierne (jfr. § 9, 1ste Mbr.), saafremt vedkommende Kommunalbestyrelser ikke er komne overens om en anden Ordning.

Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26.

9. gr.

20.
október.

Sveitarstjórnin hefur með höndum alla stjórn og umsjón brunabótasjóðs og setur fje hans á vöxtu á hentugum stað með nægri trygging. Hún hefur á hendi innheimtu á iðgjöldum til sjóðsins, og hafa iðgjöldin sama lögtaksrjett sem sveitarútsvör. Hún hefur á hendi reikninga sjóðsins og skýrslugjörð, og leggur ársreikning hans fyrir sýslunefnd, til endurskoðunar og úrskurðar, um sama leyti og sveitar-sjóðsreikning.

10. gr.

Heimilt er sveitarstjórn, ef lögmætur sveitarfundur samþykkir árlega, að leggja úr sveitarsjóði fje til stofnunar og styrktar brunabótasjóði hreppsins 10 fyrstu árin, þó eigi meira en jafna upphæð iðgjöldum váttryggjanda.

11. gr.

Nú stofnar hreppur brunabótasjóð samkvæmt lögum þessum, og skal þá sýslumaður nefna til skoðunarmenn, tvo eða fleiri í hreppi, eptir því sem sveitarstjórn ákveður nánar, til þess að gjöra lýsing og virðing allra húsa, sem váttryggjast eiga í sjóðnum, og annað það, er reglugjörð mælir fyrir. Skulu þeir vinna eið að starfi sínu. Endurvirðing fer fram á hverjum 10 ára fresti. Eigandi eða leigjandi húseignar getur krafizt yfirvirðingar á sinn kostnað, og kveður þá sýslumaður til þess fyrir rjetti 4 menn, óvilhalla. Fyrir skoðun þá, er fer fram við stofnun brunabótasjóða, greiða sveitarsjóðir 1 kr. á býli hvorum skoðunarmanni. Fyrir skoðunarkostnað við endurvirðingar og önnur störf skoðunarmanna skal launa sem reglugjörð ákveður.

12. gr.

Allar virðingargjörðir rita skoðunarmenn í sjerstaka bók, er sveitarstjórn varðveitir, og sendir hún stjórnarráði Íslands afrit af öllum virðingargjörðum, jafnshjött og þær eru bókaðar. Húsvirðingabók sje gegndregin og staðfest af yfirvaldi. Í hana rita skoðunarmenn eiðstaf sinn, þá er þeir hefja starf sitt.

13. gr.

Iðgjaldið hvílir á hinn váttryggðu eign, en greiðist af húsráðanda. Sje hann leiguliði, getur hann haldið eptir af eptirgjaldinn eða leigunni iðgjaldinu af þeim húsum, er haun á ekki.

14. gr.

Nú eru hús veðsett, sem váttryggð eru samkvæmt lögum þessum, og nær sá veðrjettur einnig til brunabótafjárins. Fyrirgjöri veðsetjandi rjetti sínum til brunabóta, hefur veðhafi eigi að síður rjett til brunabótanna að svo miklu leyti sem þarf til lúkningar veðskuldinni, ef annað veð eða aðrar eignir veðsetjanda hafa eigi hrokkið til.

15. gr.

Brunabætur úr brunabótasjóðum hreppanna skulu að fullu ganga til endurbóta eða endurbyggingar húsum, sem brunnið hafa, nema sveitarstjórn samþykki, að öðru Nr. 26. Lög 20. október um váttrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kaupúna.

§ 9.

Nr. 26,
20.
Oktober.

Kommunalbestyrelsen har hele Bestyrelsen af og Opsynet med Brandkassen, og anbringer dens Midler til Forrentning paa et hensigtsmæssigt Sted mod tilstrækkelig Sikkerhed. Den besørger Inkassation af de Kassen tilkommende Præmier, for hvilke Udpantning kan ske som for Kommuneafgifter. Den besørger Kassens Regnskabsførelse og Redegørelser, og forelægger det aarlige Regnskab for Sysselforstanderskabet til Revision og Decision samtidig med Kommuneregnskabet.

§ 10.

Kommunalbestyrelsen har Ret til efter dertil aarlig af et Reppemøde meddelt Samtykke at tilskyde af Kommunekassen et Beløb til Organisation og Understøttelse af Reppens Brandkasse i de første 10 Aar, dog ikke mere end de Forsikredes Præmier udgør.

§ 11.

Naar en Rep har oprettet en Brandkasse overensstemmende med denne Lov, skal Sysselmanden udnævne to eller flere Vurderingsmænd for Reppen efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse, til at affatte en Beskrivelse og foretage en Vurdering af alle Bygninger, som skulle forsikres i Brandkassen, samt foretage hvad Reglementet iøvrigt foreskriver. De skulle bekræfte deres Virksomhed med deres Ed. Omvurdering foretages med 10 Aars Mellemrum. Ejeren eller Lejeren af en Bygning kan paa egen Bekostning forlange en Overvurdering, til hvis Foretagelse Sysselmanden udmelder i Retten 4 uvillige Mænd. Vurderingsforretningen ved Brandkassens Oprettelse betaler Kommunekassen med 1 Kr. for hver Bolig til hver Vurderingsmand. Omvurderinger og Vurderingsmændenes andre Forretninger betales efter Reglementets Bestemmelser.

§ 12.

Vurderingsmændene indføre alle Vurderingsforretninger i en særlig Protokol, som opbevares hos Kommunalbestyrelsen; denne tilstiller Islands Ministerium Udskrift af alle Vurderingsforretninger, efterhaanden som de indføres. Vurderingsprotokollen bør være gennemdragen og autoriseret af Øvrigheden. Vurderingsmændene indføre i den deres Edsaflæggelse, naar de tiltræde deres Virksomhed.

§ 13.

Præmien paahviler den forsikrede Ejendom men betales af Husfaderen. Hvis han er Lejtlænding, kan han i Afgiften eller Lejen tilbageholde Præmien for de Bygninger, som han ikke selv ejer.

§ 14.

Naar en ifølge denne Lov brandforsikret Bygning er pantsat, omfatter Pante retten ogsaa Assurancesummen. Fortaber Pantsætteren sin Ret til Assurancesummen, har Panthaveren ikke desto mindre Ret til denne, for saa vidt udfordres til Gældens Betaling, hvis andet Pant eller Pantsætters andre Midler have vist sig utilstrækkelige.

§ 15.

De af Brandkasserne udbetalte Forsikringssummer skulle helt anvendes til Istandsættelse eller Genopførelse af de nedbrændte Bygninger, med mindre Kommunal-

Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26. vísi sje með farið. Eigi þarf sveitarstjórn að láta brunabót af hendi, nema trygging
 20. sje fyrir endurbyggingu jafngóðri og þeirri er brann.
 október.

16. gr.

Heimilt er sveitarstjórn, með samþykki lögmæts sveitarfundar, að gjöra samþykkt um björgunartilraunir við eldsbruna. Hefur samþykkt sú gildi fyrir alla fulltíða menn í hreppnum, ef hún er staðfest af stjórnarráðinu.

II. kafli.

Um sameiginlegan brunabótasjóð.

17. gr.

Nú hafa 10 hreppar tilkynnt stjórnarráði Íslands, að þeir hafi stofnað brunabótasjóð samkvæmt lögum þessum, og skal það jafnskjótt stofna sameiginlegan brunabótasjóð fyrir sveitahíbýli á Íslandi. Er hlutverk hans að veita endurtrygging brunabótasjóðum hreppanna. Til stofnunar þessa sjóðs veitast 10,000 kr. úr landssjóði.

18. gr.

Í hinum sameiginlega brunabótasjóði skal endurtryggja helming þeirra tveggja þriðjunga virðingarverðs allra híbýla og annara húsa, sem vátryggð eru í brunabótasjóðum hreppanna. Helmingur allra fastra iðgjalda frá vátryggjendum gengur til endurtryggingar. Stjórnarráð Íslands mælir fyrir um gjalddaga og greiðslu endurtryggingar-iðgjalda.

19. gr.

Nú brennur hús, sem vátryggt er samkvæmt lögum þessum, eða skemmist af brunu, svo að nemi brunabótum, og er þá skylt að greiða úr hinum sameiginlega brunabótasjóði helming brunabótanna til hlutaðeigandi brunabótasjóðs, en hann greiðir eiganda allar brunabæturnar (sbr. 2. gr.). Ennfremur greiðir hinn sameiginlegi brunabótasjóður, að helmingi við brunabótasjóð hreppsins, kostnað við skoðun þá, er leiðir af brunu.

20. gr.

Stjórnarráð Íslands annast stofnum, stjórn og framkvæmd hins sameiginlega brunabótasjóðs, og ávaxtar fje hans á tryggilegan hátt. Stjórnarráðið getur, þegar því sýnist nauðsyn bera til, falið einum eða fleiri mönnum stjórn hins sameiginlega brunabótasjóðs á hendur, gegn endurgjaldi af sjóðnum, sem það ákveður.

21. gr.

Nú verða brunar svo miklir á húsum, sem endurtryggð eru í sjóði þessum, að hann hrekkur eigi til endurtryggingar, og skal þá landssjóður lána vaxtalaust það er Nr. 26. Lög 20. október um vátrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kaптúна.

bestyrelsen tillader, at de anvendes anderledes. Kommunalbestyrelsen er ikke pligtig Nr. 26.
at udbetale Assurancesummen, medmindre der haves Sikkerhed for Genopførelse i 20.
lige saa god Stand som tidligere. Oktober.

§ 16.

Kommunalbestyrelsen har Ret til med et lovligt Reppemødes Samtykke at udarbejde en Vedtægt om Redningsforsøg i Ildsvaadetilfælde. Naar en saadan Vedtægt er stadfæstet af Ministeriet, er den forbindende for alle voksne Personer i Reppen.

II. Afsnit.

Om en fælles Brandkasse.

§ 17.

Naar 10 Repper have meddelt Islands Ministerium, at de have oprettet Brandkasser overensstemmende med denne Lov, skal Ministeriet uopholdelig stifte en fælles Brandkasse for Landbygninger i Island. Dens Bestemmelse er at genforsikre for Reppernes Brandkasser. Til Stiftelsen af denne Kasse bevilges 10,000 Kr. af Landskassen.

§ 18.

I den fælles Brandkasse skal Halvdelen af de i Reppernes Brandkasser forsikrede to Trediedele af alle Vaaningshuses og andre Bygningers Værdi genforsikres. Halvdelen af alle faste Assurancepræmier fra de Forsikrede anvendes til Genforsikring. Islands Ministerium foreskriver Regler om Genforsikringspræmiernes Forfaldsdag og Udredelse.

§ 19.

Naar en ifølge denne Lov forsikret Bygning brænder eller ved Brand beskadiges saa meget, at Skaden skal erstattes, skal Halvdelen af Forsikringsbeløbet udbetales af den fælles Brandkasse til vedkommende Brandkasse, hvorimod denne betaler hele Forsikringsbeløbet til Ejeren, jfr. § 2. Ligeledes udreder den fælles Brandkasse Halvdelen af Omkostningerne ved den af Branden følgende Synsforretning, medens Reppens Brandkasse udreder den anden Halvdel.

§ 20.

Islands Ministerium drager Omsorg for den fælles Brandkasses Stiftelse, Bestyrelse og Virksomhed og forrenter dens Midler paa en betryggende Maade. Ministeriet kan, naar det finder saadant nødvendigt, overdrage Bestyrelsen af den fælles Brandkasse til en eller flere Personer, imod et af Ministeriet fastsat Honorar, som udredes af Kassen.

§ 21.

Indtræffer saa mange Ildebrande i de i denne Kasse genforsikrede Huse, at dens Midler er utilstrækkelige til Genforsikringen, skal Landskassen tilskyde det Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26. á skortir, og endurborgast það eptir því sem tekjur sjóðsins vinnast til. En fari svo
 20. að lán þetta nemi meiri upphæð en 10,000 kr., skal leggja á alla brunabótasjóði
 október. hreppanna aukagjald að rjetu hlutfalli við hið fasta iðgjald þeirra ár hvert, svo sem
 þörf krefur, til þess að sá hluti lánsins, sem umfram er 10,000 kr., greiðist landssjóði
 að fullu á eigi lengri tíma en 10 árum.

22. gr.

Nú fær stjórnarráðið líkur fyrir, að of há sje brunabótavirðing á húsum í fleiri
 eða færri af hreppum þeim, er stofnað hafa brunabótasjóði samkvæmt lögum þessum,
 og er því þá heimilt að skipa fyrir um endurvirðing. Lækki virðing á þeim húsum
 til jafnaðar við endurvirðing, greiðist kostnaðurinn við hana úr brunabótasjóði hlutað-
 eigandi hrepps; en standi hún í stað eða hækki, greiðist kostnaðurinn úr hinum sam-
 eiginlega brunabótasjóði.

III. kafli.

Almenn ákvæði.

23. gr.

Stjórnarráð Íslands setur reglur um nánara fyrirkomulag á brunabótasjóðum
 hreppanna og hinum sameiginlega brunabótasjóði. Skal þar, meðal annars, segja fyrir
 um flokkun hinna váttryggðu húsa eptir brunahættu og ákveða upphæð iðgjalda. Reglu-
 gjörð þessa sendir stjórnarráðið síðan öllum sveitarstjórnnum á Íslandi.

24. gr.

Stjórnarráðið setur reglur um, hversu haga skuli eldstæðum og reykþípum í
 húsum, váttryggðum samkvæmt lögum þessum, svo og um annað það, er nauðsynlegt
 er til varúðar gegn eldsvöða. Eru reglur þessar og skilyrði gildandi fyrir alla vá-
 tryggjendur. Síðan lætur stjórnarráðið prenta eyðublöð fyrir ábyrgðar-skírteini handa
 öllum váttryggjendum, og sje þar á prentuð váttryggingarskilyrðin og þau ákvæði lag-
 anna, er einkum varða hvern váttryggjanda. Byrjar ábyrgð brunabótasjóðs, þá er vá-
 tryggjandi hefur í hendur fengið váttryggingarskírteini eða hin fyrstu greiðsluskírteini
 fyrir iðgjaldi. Ennfremur lætur stjórnarráðið prenta önnur nauðsynleg eyðublöð fyrir
 brunabótasjóði hreppanna og hinn sameiginlega sjóð. Prentunarkostnaður samkvæmt
 þessari grein greiðist úr hinum sameiginlega brunabótasjóði.

25. gr.

Húsvirðingabækur og gjörðabækur fyrir brunabótasjóði hreppanna lætur
 stjórnarráðið tilbúa á kostnað landssjóðs, og fá sjóðirnir þær ókeypis. Húsvirðinga-
 bækur sjeu lands eign og sendist Landsskjalasafninu, þá er þær eru fullskrifaðar fyrir
 nokkru, og nýjar bækur komnar, eptir því sem stjórnarráðið nánar ákveður. Vanskil
 á bókunum varða sektum allt að 50 kr., er renna í landssjóð.

Nr. 26. Lög 20. október um váttrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kaupþúna.

manglende som et rentefrit Laan, saaledes at det tilbagebetales eftersom Kassens Nr. 26. Indtægter tilstrække. Men beløber dette Laan sig til mere end 10,000 Kr., skal der^{20.} paalægges alle Reppernes Brandkasser en saa stor Ekstrapræmie i Forhold til deres faste aarlige Præmiebeløb, som er nødvendigt for at den Del af Laanet, som overstiger 10,000 Kr. tilbagebetales Landskassen fuldt ud i Løbet af højst 10 Aar. Oktober.

§ 22.

Naar Ministeriet efter indkomne Oplysninger finder det sandsynligt, at Vurderingen til Brandforsikring af Bygninger i flere eller færre af de Repper, som have oprettet Brandkasser ifølge denne Lov, er for høj, kan det foreskrive en Omvurdering. Nedsættes Vurderingen af disse Bygninger gennemsnitlig ved Omvurderingen, udredes Omkostningerne ved den af vedkommende Reppers Brandkasser, men forbliver den uforandret eller forhøjes den, betales Omkostningerne af den fælles Brandkasse.

III. Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 23.

Islands Ministerium fastsætter nærmere Regler om Indretningen af Reppernes Brandkasser og den fælles Brandkasse. Blandt andet skal deri foreskrives det fornødne om de forsikrede Bygningers Klassificering efter Brandfaren, og Præmiens Størrelse bestemmes. Dette Reglement tilsender Ministeriet derpaa alle Kommunalbestyrelser i Island.

§ 24.

Ministeriet fastsætter Regler om Indretningen af Ildsteder og Skorstene i de overensstemmende med denne Lov forsikrede Bygninger, samt om andet, som af Forsigtighedshensyn skal iagttages til Forhindring af Ildsvaade. Disse Regler og Betingelser ere forpligtende for alle Forsikrede. Ministeriet lader derefter trykke Skemaer til Assurancepolicer til alle Forsikrede, hvorpaa skulle findes trykt Forsikringsvilkårene og de Bestemmelser i Loven, som navnlig angaar enhver Forsikret. Brandkassens Garanti begynder, naar den Forsikrede har faaet Forsikringspolicen eller den første Kvittering for Betaling af Præmie i Hænde. Ministeriet lader endvidere trykke andre fornødne Skemaer til Brug for Reppernes Brandkasser og den fælles Brandkasse. Trykningsomkostningerne ifølge denne Paragraf udredes af den fælles Brandkasse.

§ 25.

Ministeriet lader Vurderingsprotokoller og Forhandlingsprotokoller til Brug for Reppernes Brandkasser forfærdige paa Landskassens Bekostning, saaledes at Brandkasserne faa dem uden Betaling. Vurderingsprotokollerne blive Landets Ejendom, og indsendes efter Ministeriets nærmere Bestemmelse til Landsarkivet nogen Tid efter at de ere udskrevne og nye Protokoller tilvejebragte. Mangelfuld Tilbagelevering af Protokollerne straffes med Bøder indtil 50 Kr., der tilfalde Landskassen.

Nr. 26. Lov 20. Oktober om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet udenfor Handelsstederne.

Nr. 26.
20.
október.

26. gr.

Brot váttryggjanda og vanræksla á lögum þessum, og reglum þeim og skilyrðum, sem sett eru samkvæmt þeim, varða rjettarmissi til brunabóta eptir málavöxtum, svo sem reglugjörð tiltekur nánar. Svo má og reglugjörð ákveða sektir fyrir brot á ákvæðum hennar, 5—100 krónur, er renni í sjóð þann, er brotið er við.

27. gr.

Með mál út af brotum mót lögum þessum skal fara sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalfuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 27.

Nr. 26.
20.
Oktober.

De Forsikredes Overtrædelser af eller Forsømmelser med Hensyn til denne Lov og de i Henhold til den fastsatte Regler og Vilkaar, medføre efter Omstændighederne, i Henhold til nærmere Bestemmelse i Reglementet, Fortabelse af Retten til Forsikringssummen. Ligeledes kan der i Reglementet fastsættes Bøder fra 5—100 Kr. for Overtrædelser af dets Bestemmelser, hvilke Bøder tilfalde den Kasse, som Overtrædelser angaar.

§ 27.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.